

Principspørgsmaal, eller der kommer særlig teknisk-vanskelige Spørgsmaal frem, vi have ment, at Sagen skulde henvises til en særlig Domstol. Naar saa Spørgsmaalet staar mellem Hof- og Stadsretten og Sø- og Handelsretten, forekommer det mig, at der i saa Henseende ikke kan være nogen Tvivl. Hof- og Stadsretten har ikke og kan ikke have et teknisk Element med ved Afgørelsen. Det kendes ikke der, og Formerne, selve Rettens Organisation, tilstede det vistnok ikke, men hvad der maaste er endnu vigtigere, er, at selve Procesmaaden, som er udelukkende skriftlig ved Hof- og Stadsretten, ikke tillader at faa et saadant Lægmandselement ind i Hof- og Stadsretten. Men alt det kan overmaade let ske ved Sø- og Handelsretten. Det, der forlanges, er, at der, ligesom der nu er handelskyndige og søkyndige Medlemmer, udnævnes et vist Antal af særlig teknisk-kyndige Medlemmer, Haandværkere og Fabrikanter, som komme til at staa i samme Forhold til Retten, som de nuværende sø- og handelskyndige Medlemmer gøre. Der blev foreslaaet i Fjor, at der skulde være 20 Teknikere, der skulde danne den Kamme, hvoraf man kunde tage Dommerne i de enkelte Sager. Grunden dertil var den, at det ved Forespørgsel viste sig, at man mente, at Sø- og Handelsretten, og navnlig de sø- og handelskyndige Medlemmer vare saa overlæssede, at de ikke kunde paatage sig mere. Nu siger min ærede Kollega: ja, men det er ikke nødvendigt, at oprette en sliq ny Domstol for Patenter, men dertil vil jeg sige, at for det første er der ingen, der tænker paa at oprette en ny Patentdomstol; man tænker ikke paa andet end at forsyne Sø- og Handelsretten med visse tekniske Bisiddere, ligesom den nu har sø- og handelskyndige Bisiddere. Og for det andet har man tænkt sig, at der vil være mange andre Sager end Patentfager, som kunne komme ind under en saadan Domstol, der er udrustet med tekniske Bisiddere. Der har vist sig Trang dertil paa andre Omraader, og den vil vise sig mere og mere. Have vi først en Afdeling af Sø- og Handelsretten, som er vel egnet til at behandle tekniske Sager, vil man kunne henvise andre end Patentfager dertil, og saa ville sikkert de Bisiddere faa nok at bestille. Men dernæst kan det ærede Medlem ikke slutte fra Patentfagernes Antal under det hidtilværende System til, hvad det vil blive, naar vi saa Sagen ordnet efter dette Forslag. Sagen er jo nemlig simpelt hen den, at efter den nuværende Lovgivning have Patenterne omtrent ingen Værdi, og der er kun meget saa,

som ansøge om Patenter. (Indenrigsministeren [Singerslev]: Na, jo, 4—500 om Aaret.) Na, ja, men i alt Fald vil Antallet vistnok blive mindst fordoblet, naar vi saa Sagen ordnet saaledes, at Patenter faa noget at betyde. Et Patent betyder sandelig ikke meget for Djeblikket. Der er ingen, der gider procedere om en Ting, som ikke har nogen Værdi, men naar Patenterne faa Værdi, blive Værdigenstande, vil der naturligvis, hvis der gøres Indgreb i Patentretten, ogsaa opstaa Sager derom, og min ærede Kollega behøver derfor ikke at frygte for, at denne Afdeling af Sø- og Handelsretten ikke skal faa nok at bestille; der er snarere Fare for, at den vil faa alt for meget at bestille. Det er for øvrigt i Betænkningen, som vi afgav i Fjor, saa nøje fremfilleet, hvorledes vi have tænkt os Sagen ordnet, at jeg ikke behøver at gaa nærmere ind derpaa nu. Jeg haaber, at det maad lykkes i Aar at faa baade den højtærede Indenrigsministers og den højtærede Justitsministers Bistand til at faa Sagen gennemført paa den Maade, vi have tænkt os; jeg tror ikke, det vil være forbunden med videre Vanskelighed. I alt Fald maa jeg atter her gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der ikke i Lovforslaget, som det foreligger nu, findes en eneste Bestemmelse om, hvor en Erstatnings-sag angaaende Patentovertrædelse skal anlægges. Der findes Bestemmelser om, hvor en Straffesag i disse Tilfælde skal anlægges, nemlig ved den offentlige Politiret, og der findes Bestemmelse om, at under sliqe Søgsmaal kan Henviisning til Hof- og Stadsretten finde Sted, men naar en Patent-sag ikke giver Anledning til at tro, at der foreligger en strafbar Handling, men Patent-haveren vil gøre Erstatningskrav gældende mod den, der har forbrudt sig mod Patentet, saa findes der ingen Bestemmelser i Lovbustet. (Indenrigsministeren [Singerslev]: Ved vedkommende Værneting.) . . . Ja, vel; men saa faa vi rigtignok en løjerlig Sammenblanding af forskellige Systemer, thi saa skulle altsaa Straffesager begynde ved den offentlige Politiret og kunne under visse Omstændigheder vises andet Steds hen og komme tilbage til den offentlige Politiret; men Sager, der rejsses om det almindelige Spørgsmaal, hvorvidt et Patent er gyldigt eller ikke, skulle begynde ved Hof- og Stadsretten og behandles til Ende der, og endelig skulle Erstatnings-sager begyndes ved den ordinære Ret a prima instantia ved vedkommende Værneting. Det er dog noget for broget, og saa tror jeg dog, at Udvalgets Forslag om at henvise alle disse Sager,